

29 Οκτωβρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΝΝΟΥΠΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 303/91 και 503/91)

5 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσβολή περισσότερων διοικητικών πράξεων με το ίδιο δικόγραφο — Απαράδεκτη — Εξάιρεση της συνάφειας — Προϋποθέσεις — Αποκλεισμός συναφείας στην κριθείσα περίπτωση — Έγκυρη προσβολή μόνο της προτασσομένης στο δικόγραφο πράξεως.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αιτιολογία — Άρθρο 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) και η πρόσφατη νομολογία — Οι συστάσεις κρίθηκαν αιτιολογημένες στην εξετασθείσα περίπτωση.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Ονσιώδες, ανεξάρτητο και ξεχωριστό στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων.

20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Υπερισχύει μόνο όπου τα άλλα δύο στοιχεία (αξία / προσόντα) είναι ίσα.

20 Με τις συναφείς μεταξύ τους προσφυγές, οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών, στη θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β'.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Δεν είναι παραδεκτή προσβολή με την ίδια προσφυγή περισσότερων της μίας εκτελεστών διοικητικών πράξεων, που δεν είναι συναφείς. Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς αν η μία πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις Νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο. 5

Με βάση τα πιο πάνω, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι με τις παρούσες προσφυγές, προσβάλλονται δύο ξεχωριστές διοικητικές πράξεις που δεν είναι συναφείς γιατί αφορούν μεν τους ίδιους αιτητές, στηρίζονται στην ίδια νομοθετική διάταξη και εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, αλλά δεν έχουν ληφθεί κατά την ίδια διοικητική διαδικασία. 10

Σύμφωνα με τις αρχές του δικονομικού δικαίου, οι προσφυγές είναι παραδεκτές μόνο για την πράξη που προτάσσεται στα δικόγραφα. 15

2. Το Άρθρο 35(4) Του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν.1/90) προνοεί για "αιτιολογημένες" συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος. Πρόσφατα έχουν εκδοθεί διάφορες δικαστικές αποφάσεις αναφορικά με το τι συνιστά αιτιολογημένη σύσταση βάσει του πιο πάνω Άρθρου. Εκτενής αναφορά και ανάλυσή τους έγινε από το Δικαστή Πογιατζή στην υπόθεση *Αίγλη Παντελάκη κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* στην οποία το Δικαστήριο παραπέμπει. (Βλ. επίσης *Ανδρέας Θεοδούλου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*.) 20 25

Έχοντας υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή στην παρούσα υπόθεση όπως εκτίθεται στο σχετικό πρακτικό το Δικαστήριο κρίνει, ότι αυτή συνάδει με την απαίτηση του Άρθρου 35(4) του Νόμου. Ο Διευθυντής εκτός από την αναφορά του στα νομοθετημένα κριτήρια (που θα μπορούσαν εν πάση περιπτώσει να συναχθούν από το περιεχόμενο των φακέλων), βάσισε την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ως των πιο κατάλληλων για προαγωγή, και στη δική του προσωπική γνώση του υπηρεσιακού τους έργου, γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα να καταταγούν αυτοί πρώτος, δεύτερος και τρίτος στο θέμα της αξίας. 30 35

Παρόλον που σύμφωνα με τη νομολογία, σημασία έχει η γενική βαθμολογία των υποψηφίων, εντούτοις είναι προφανές ότι οι επιμέρους βαθμολογίες εδώ συνηγορούσαν υπέρ της άποψης του Διευθυντή ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν σε αξία, άποψη που ενισχύθηκε και από την προσωπική γνώση του υπηρεσιακού τους έργου. 40

Η σύσταση του Διευθυντή πέραν του ότι είναι επαρκώς αιτιολογημένη συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων, και δεν μπορεί να θεωρηθεί

πεπλανημένη.

- 5 3. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν υπέρ τους τη σύσταση του Διευθυντή, που σύμφωνα με τη νομολογία είναι ουσιώδες, ανεξάρτητο και ξεχωριστό στοιχείο προσδιορισμού της αξίας τους.
- 10 4. Στο κριτήριο αρχαιότητα οι αιτητές υπερέχουν των ενδιαφερομένων μερών κατά ενάμισυ χρόνο περίπου. Τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν στην προηγούμενη θέση (Φοροθέτη) στις 15.8.82 σε αντίθεση με τους αιτητές που διορίστηκαν την 1.2.81. Η αρχαιότητα υπερισχύει μόνο στις περιπτώσεις που τα άλλα δύο κριτήρια (αξία και προσόντα) είναι ίσα, γεγονός που δεν συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση.
- 15 Στην απουσία οποιουδήποτε στοιχείου που να υποστηρίζει τον αντίθετο ισχυρισμό, σύμφωνα με την αρχή της κανονικότητας τεκμαίρεται ότι τόσο η αρχαιότητα όσο και η πείρα είχαν ληφθεί υπόψη από την ΕΔΥ.
- 20 5. Ο ισχυρισμός για έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης απόφασης που πρόβαλαν οι αιτητές κρίνεται ανυπόστατος και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση, όχι μόνο είναι δεόντως αιτιολογημένη, αλλά η αιτιολογία εξάγεται και από το περιεχόμενο των φακέλων.

25 *Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 30 *Αβρααμίδης ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 987,*
Παντελάκη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686,
Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1853,
35 *Republic ν. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,*
Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,
Δημοκρατία κ.ά. ν. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427.

40 **Προσφυγές.**

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν

στη θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β' αντί των αιτητών.

Α. Παπαχαραλάμπους και Π. Αγγελίδης, για τον Αιτητή, στην Υπόθεση Αρ. 303/91.

5

Λ. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 503/91.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult

10

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές ζητούν ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με την οποία προήχθησαν στη θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β' τα ενδιαφερόμενα μέρη Χριστάκης Γ. Τσεριώτης, Κωνσταντίνος Λοΐζου, Γεώργιος Ανδρέου, Χρυστάλλα Σ. Κωνσταντίνου, Νικόλαος Μ. Μαρκίδης και Παναγιώτης Τράππελος.

15

Οι πίο πάνω υποθέσεις αρχικά συνεκδικάζονταν μαζί με τις υποθέσεις αρ. 495/91 και 507/91 οι οποίες εν τω μεταξύ έχουν απορριφθεί. Η συνεκδίκαση των υποθέσεων αποφασίστηκε επειδή αφορούν το ίδιο θέμα και έχουν κοινά νομικά σημεία. Κατά το στάδιο των διευκρινίσεων η προσφυγή με αρ. 303/91 αποσύρθηκε όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Κωνσταντίνου, Μαρκίδη και Τράππελο.

20

25

Τα γεγονότα που αφορούν την προαγωγή των Γεώργιου Ανδρέου, Κωνσταντίνου Λοΐζου και Χριστάκη Τσεριώτη έχουν ως εξής:

Ο Γενικός Διευθυντής Υπουργείο Οικονομικών με επιστολή του ημερ. 26.4.90 ζήτησε την πλήρωση τριών κενών θέσεων Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Φόρου Εισοδήματος) Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

30

Επειδή σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας η θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Φόρου Εισοδήματος), είναι θέση Προαγωγής, η ΕΔΥ στη συνεδρίασή της με ημερ. 7.5.90 αποφάσισε να επιληφθεί του θέματος της πλήρωσής των τριών κενών θέσεων σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και στη συνεδρίαση να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων.

35

40

Στη συνεδρίαση της ΕΔΥ με ημερ. 27.12.90 (θέμα 3 των πρακτικών), ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, σύστησε τρεις υποψήφιους προς επιλογή για προαγωγή στους οποίους δεν περιλαμβάνονταν οι αιτητές και στη συνέχεια αφού

αυτός αποχώρησε η ΕΔΥ προχώρησε στη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

5 Η ΕΔΥ, αφού εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι Γεώργιος Ανδρέου, Κωνσταντίνος Λοΐζου και Χριστάκης Τσεριώτης υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και 10 αποφάσισε να τους προσφέρει προαγωγή σαν τους πιο κατάλληλους στην επίδικη θέση και στη συνεδρίασή της με ημερ. 8.2.91 (θέμα 2 των πρακτικών) αφού έλαβε υπόψη ότι οι πιο πάνω αποδέχτηκαν την προσφορά, καθόρισε την 15.2.91 ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής τους στην εν λόγω θέση.

15 Οι πιο πάνω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 15.3.91 και αρ. γνωστοποίησης 950.

20 Τα γεγονότα που αφορούν την προαγωγή των Χρυστάλλας Κωνσταντίνου, Νικόλαου Μαρκίδη και Παναγιώτη Τράππελου, έχουν ως εξής:

25 Ο Γενικός Διευθυντής, Υπουργείο Οικονομικών, με επιστολή του ημερ. 6.12.90 ζήτησε την πλήρωση τριών κενών θέσεων Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Φόρου Εισοδήματος), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

30 Η ΕΔΥ στη συνεδρίαση της με ημερ. 13.12.90 (θέμα 3 των πρακτικών) αποφάσισε να επιληφθεί του θέματος πλήρωσης των τριών κενών θέσεων σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και στη συνεδρίαση να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων.

35 Στη συνεδρίαση της ΕΔΥ με ημερ. 27.12.90 (θέμα 4 των πρακτικών) ο Διευθυντής του Τμήματος σύστησε τρεις υποψηφίους προς επιλογή για προαγωγή, στους οποίους δεν περιλαμβάνονταν οι αιτητές και στη συνέχεια αφού αυτός αποχώρησε η ΕΔΥ προχώρησε στη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

40 Η ΕΔΥ, αφού εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή, κατέληξε στο συ-

μπέρασμα ότι οι Χρυστάλλα Κωνσταντίνου, Νικόλαος Μαρκίδης και Παναγιώτης Τράππελος υπερέιχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προσφέρει προαγωγή σαν τους πιο κατάλληλους στην επίδικη θέση, και στη συνεδρίασή της με ημερ. 8.2.91 (θέμα 3 των πρακτικών), αφού έλαβε υπόψη ότι οι πιο πάνω αποδέχτηκαν την προσφορά, καθόρισε την 15.2.91 ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής τους στην εν λόγω θέση. 5

Οι πιο πάνω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 15.3.91 και αρ. γνωστοποίησης 950. 10

Το πρώτο θέμα που χρήζει εξέτασης είναι η προδικαστική ένσταση που ήγειρε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι οι παρούσες προσφυγές είναι απαράδεκτες σ' ό,τι αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Χρυστάλλας Κωνσταντίνου, Νικόλαου Μαρκίδη και Παναγιώτη Τράππελου, δεδομένου ότι αυτές έχουν γίνει μέσα στα πλαίσια άλλης ξεχωριστής διαδικασίας από τη διαδικασία κατά την οποία προσάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Γεώργιος Ανδρέου, Κωνσταντίνος Λοΐζου και Χριστάκης Τσεριώτης, αυτές δεν έχουν καμιά συνάφεια μεταξύ τους και επομένως δεν είναι επιτρεπτό να προσβάλλεται η νομιμότητά τους με το ίδιο δικόγραφο. 15 20

Σύμφωνα με τις σχετικές αρχές του δικονομικού δικαίου δεν είναι παραδεκτή προσβολή με την ίδια προσφυγή περισσότερων της μίας εκτελεστών διοικητικών πράξεων που δεν είναι συναφείς. Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς αν η μια πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο. (Βλ. απόφαση στην υπόθεση **Θωμάς Αβρααμίδης v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 987, στην οποία αναφέρονται σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου πάνω στο θέμα). 25 30

Όπως φαίνεται από τα γεγονότα που εκτίθενται πιο πάνω ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, ως η αρμόδια αρχή, ζήτησε σε δύο διαφορετικές ημερομηνίες την πλήρωση των θέσεων (26.4.90 και 6.12.90). Στις 27.12.90 σε ξεχωριστές διαδικασίες (θέματα 3 και 4 των πρακτικών) η ΕΔΥ εξέτασε ξεχωριστά την πλήρωση των θέσεων. Ο Διευθυντής πρόβηκε σε σύγκριση των υποψηφίων και παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους θεώρησε ότι υπερέιχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Σύστησε πρώτα για προαγωγή στις τρεις κενές θέσεις τους Ανδρέου, 35 40

Λοϊζου και Τσεριώτη και στη συνέχεια όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό, αποχώρησε από τη συνεδρίαση. Η ΕΔΥ προχώρησε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αποφάσισε να προάξει τους τρεις που σύστησε ο Διευθυντής. Ο

5 Διευθυντής επανήλθε στη συνεδρίαση και σύστησε για προαγωγή στις υπόλοιπες τρεις θέσεις τους Κωνσταντίνου, Μαρκίδη και Τράππελο, εισήγηση που υιοθετήθηκε από την ΕΔΥ μετά από αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Κατά τη σύγκριση δεν λήφθηκαν υπόψη οι υποψήφιοι Ανδρέου, Λοϊζου και

10 Τσεριώτης οι οποίοι είχαν επιλεγεί για τις άλλες τρεις θέσεις.

Με βάση τα πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι με τις παρούσες προσφυγές προσβάλλονται δύο ξεχωριστές διοικητικές πράξεις και συγκεκριμένα α) η πράξη προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών Τσεριώτη, Λοϊζου και Ανδρέου και β) η πράξη προαγωγής των Κωνσταντίνου, Μαρκίδη και Τράππελου.

15

Οι πιο πάνω πράξεις/αποφάσεις, δεν είναι συναφείς γιατί αφορούν μεν τους ίδιους αιτητές, στηρίζονται στην ίδια νομοθετική διάταξη και εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, αλλά δεν έχουν ληφθεί κατά την ίδια διοικητική διαδικασία.

20

Σύμφωνα με τις αρχές του δικονομικού δικαίου, οι προσφυγές είναι παραδεκτές μόνο για την πράξη που προτάσσεται στα δικόγραφα και που αφορά την προαγωγή των Τσεριώτη, Ανδρέου και Λοϊζου. Αναφορικά με το μέρος εκείνο των προσφυγών που προσβάλλει την απόφαση προαγωγής των Κωνσταντίνου, Μαρκίδη και Τράππελου, και που δεν είναι συναφής με την πρώτη, οι προσφυγές είναι απαράδεκτες και εκπίπτουν. Ως εκ τούτου θα επιληφθώ μόνο του μέρους εκείνου των προσφυγών που αφορά την προαγωγή των Τσεριώτη, Ανδρέου και Λοϊζου, και θα προχωρήσω στην εξέταση των λόγων που προβλήθηκαν για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

25

30

Είναι κοινός ισχυρισμός των αιτητών ότι η σύσταση του Διευθυντή πάσχει. Ο μεν αιτητής στην προσφυγή με αρ. 303/91 ισχυρίζεται ότι η σύσταση είναι αναιτιολόγητη, ο δε αιτητής στην προσφυγή με αρ. 503/91 ισχυρίζεται ότι η σύσταση είναι πεπλανημένη ιδιαίτερα όσον αφορά τα προσόντα των υποψηφίων. Είναι η θέση του αιτητή Βασιλείου ότι από τον τρόπο που είναι διατυπωμένη η σύσταση για τα ενδιαφερόμενα μέρη Ανδρέου και Λοϊζου εξάγεται το συμπέρασμα ότι ο Διευθυντής ήταν με την εντύπωση πως το προσόν της Ανωτέρας Λογιστικής του Επιμελητηρίου του Λονδίνου (L.C.C. Higher) είναι προσόν που

35

40

απαιτείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί μόνο επταετή τουλάχιστον πείρα πάνω σε θέματα φορολογίας του εισοδήματος από τα οποία τρία τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος).

5

Παραθέτω πιο κάτω το σχετικό απόσπασμα των πρακτικών της ΕΔΥ που αναφέρεται στη σύσταση του Διευθυντή, σε όση έκταση αφορά τους αιτητές και τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη Ανδρέου, Λοϊζου και Τσεριώτη:

10

"Ο Διευθυντής ανέφερε τα εξής:

Για την υποβολή των εισηγήσεών του έχει μελετήσει το σύνολο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψήφιων και έχει δώσει ιδιαίτερη έμφαση στις Εκθέσεις των τελευταίων ετών. Έχει επίσης λάβει υπόψη και τη δική του προσωπική γνώση του υπηρεσιακού έργου των υποψήφιων, δεδομένου του γεγονότος ότι μερικοί από αυτούς αξιολογούνται από διαφορετικούς λειτουργούς.

15

20

Ο Γεώργιος Ανδρέου κατατάσσεται πρώτος μεταξύ όλων των υποψήφιων στο κριτήριο της αξίας και δωδέκατος στο κριτήριο της αρχαιότητας. Από πλευράς προσόντων είναι κάτοχος του πιστοποιητικού της εξέτασης της Ανωτέρας Λογιστικής του Επιμελητηρίου του Λονδίνου, L.C.C. Higher. Έχει επίσης πετύχει στις εξετάσεις του Level I του Association of Certified Accountants, αλλά σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας αυτό δε θεωρείται επιπρόσθετο προσόν. Ο Κωνσταντίνος Λοϊζου κατατάσσεται δεύτερος μεταξύ όλων των υποψήφιων στο κριτήριο της αξίας και δέκατος στο κριτήριο της αρχαιότητας. Από πλευράς προσόντων είναι κάτοχος της εξέτασης της Ανωτέρας Λογιστικής του Επιμελητηρίου του Λονδίνου, L.C.C. Higher. Κατέχει επίσης δίπλωμα του Δημοσίου Δικαίου και Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και έτυχε τρίμηνης εκπαίδευσης στο Ηνωμένο Βασίλειο πάνω σε φορολογικά θέματα. Τόσο το πιο πάνω πανεπιστημιακό δίπλωμα όσο και η μετεκπαίδευση του Κωνσταντίνου Λοϊζου δε θεωρούνται επιπρόσθετα προσόντα με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας. Ο Χριστάκης Τσεριώτης κατατάσσεται τρίτος μεταξύ όλων των υποψήφιων στο κριτήριο της αξίας και ένατος στο κριτήριο της αρχαιότητας. Από πλευράς προσόντων είναι κάτοχος του πιστοποιητικού της εξέτασης της Ανωτέρας Λογιστικής του Επιμελητηρίου του Λονδίνου, L.C.C. Higher ... Από πλευράς αρχαιότητας η διαφορά μεταξύ των υποψήφιων δεν είναι κατά τη γνώμη

25

30

35

40

του τόσο σημαντική. Συγκεκριμένα, ο χρόνος αρχαιότητας στην παρούσα τους θέση μεταξύ του αρχαιότερου υποψηφίου αριθμού (1) Ιωάννη Βασιλείου και του υποψηφίου αριθμού (14) Ανδρέα Δημητρίου είναι 18 1/2 μήνες. Οι Χριστάκης Τσεριώτης, Κωνσταντίνος Λοΐζου, Γεώργιος Ανδρέου και αν και υστερούν στο κριτήριο της αρχαιότητας έναντι των Ιωάννη Βασιλείου, Δημήτριου Ζαννούπα, και υπερτερούν έναντι τούτων στο κριτήριο της αξίας.

5

10

Σε μια συλλογική θεώρηση όλων των κριτηρίων που προνοούνται στη νομοθεσία για σκοπούς προαγωγής, ήτοι αξία, προσόντα και αρχαιότητα, συστήνει για προαγωγή στις τρεις κενές θέσεις Ανώτερου Φοροθέτη Β' τους Γεώργιο Ανδρέου, Κωνσταντίνο Λοΐζου και Χριστάκη Τσεριώτη."

15

Το άρθρο του Νόμου που διέπει το θέμα της σύστασης του Διευθυντή, είναι το άρθρο 35(4) Του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (ο Νόμος) το οποίο προνοεί για "αιτιολογημένες" συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος. Πρόσφατα έχουν εκδοθεί διάφορες δικαστικές αποφάσεις αναφορικά με το τι συνιστά αιτιολογημένη σύσταση βάσει του πιο πάνω άρθρου. Εκτενής αναφορά και ανάλυσή τους έγινε από το Δικαστή Πογιατζή στην υπόθεση *Αίγλη Παντελάκη κ.ά ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686, στην οποία και παραπέμπω. (Βλ. επίσης *Ανδρέας Θεοδούλου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.ά.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1853.

20

25

30

Έχοντας υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή στην παρούσα υπόθεση όπως εκτίθεται στο σχετικό πρακτικό κρίνω ότι αυτή συνάδει με την απαίτηση του άρθρου 35(4) του Νόμου. Ο Διευθυντής εκτός από την αναφορά του στα νομοθετημένα κριτήρια (που θα μπορούσαν εν πάση περιπτώσει να συναχθούν από το περιεχόμενο των φακέλων), βάσισε την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ως των πιο κατάλληλων για προαγωγή, και στη δική του προσωπική γνώση του υπηρεσιακού τους έργου, γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα να καταταγούν αυτοί πρώτος, δεύτερος και τρίτος στο θέμα της αξίας. Από τη σύγκριση των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων κατά την περίοδο 1980-1989 προκύπτει ότι τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη και ο αιτητής Ζαννούπας βαθμολογήθηκαν με 10 "Ε" ενώ ο αιτητής Βασιλείου με 9 "ΑΚ" και 1 "Ε". Τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν έναντι του αιτητή Ζαννούπα στις επί μέρους βαθμολογίες κατά τα τελευταία 5 χρόνια. Παρόλον που σύμφωνα με τη νομολογία σημασία έχει η γενική βαθμολογία των υποψηφίων, εντούτοις είναι προφανές ότι το γεγονός αυτό συνηγο-

35

40

ρούσε υπέρ της άποψης του Διευθυντή ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν σε αξία, άποψη που ενισχύθηκε και από την προσωπική γνώση του υπηρεσιακού τους έργου.

Με βάση τα πιο πάνω, θεωρώ ότι η σύσταση του Διευθυντή πέραν του ότι είναι επαρκώς αιτιολογημένη συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων, και δεν μπορεί να θεωρηθεί πεπλανημένη. Το ότι ο Διευθυντής δεν ανέφερε ότι το L.C.C. Higher που διαθέτουν οι Ανδρέου και Λοΐζου δεν θεωρείται ως πλεονέκτημα από το Σχέδιο Υπηρεσίας, όπως έπραξε για τα άλλα προσόντα τους δεν υποστηρίζει από μόνο του το συμπέρασμα ότι ο Διευθυντής το θεώρησε ως απαιτούμενο προσόν. Εν πάση περιπτώσει το Σχέδιο Υπηρεσίας ήταν ενώπιον της ΕΔΥ οπότε δεν τίθεται θέμα παραπλάνησής της από το Διευθυντή.

Από τη σύγκριση των αιτητών με τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη προκύπτουν τα ακόλουθα:

Αναφορικά με τα προσόντα και οι πέντε υποψήφιοι πληρούν τις απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Όσον αφορά την αξία και όπως πιο πάνω αναφέρεται, από τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των ετών 1980-1989 προκύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη και ο αιτητής Ζαννούπας είναι περίπου ίσοι, με ελαφρά υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών στις επί μέρους βαθμολογίες, κατά τα τελευταία 5 χρόνια. Ο αιτητής Βασιλείου υστερεί έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν υπέρ τους τη σύσταση του Διευθυντή, που σύμφωνα με τη νομολογία είναι ουσιώδες, ανεξάρτητο και ξεχωριστό στοιχείο προσδιορισμού της αξίας τους. (Βλ. μεταξύ άλλων *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 226, *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλοι ν. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλοι* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427.)

Στο κριτήριο αρχαιότητα οι αιτητές υπερέχουν των ενδιαφερομένων μερών κατά ενάμισυ χρόνο περίπου. Τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν στην προηγούμενη θέση (Φοροθέτη) στις 15.8.82 σε αντίθεση με τους αιτητές που διορίστηκαν την 1.2.81. Η αρχαιότητα υπερισχύει μόνο στις περιπτώσεις που τα άλλα δύο κριτήρια (αξία και προσόντα) είναι ίσα, γεγονός που δεν συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση.

Ο αιτητής Βασιλείου ισχυρίστηκε επίσης ότι η ΕΔΥ δεν προέβη στη δέουσα έρευνα αναφορικά με την αρχαιότητα και την

5 πείρα του. Ο ισχυρισμός αυτός δε με βρίσκει σύμφωνο. Είναι γεγονός ότι ο αιτητής Βασιλείου είναι ο αρχαιότερος εφόσον διορίστηκε για πρώτη φορά στη θέση Κατώτερου Φοροθέτη 2ης Τάξης την 1.6.66. Το γεγονός αυτό ήταν ενώπιον της ΕΔΥ και το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά αναφέρει ότι η ΕΔΥ έλαβε υπόψη την αρχαιότητα των υποψηφίων, η οποία εφαινότο στον ενώπιον της κατάλογο των υποψηφίων. Ο Διευθυντής επίσης στη σύσταση του αναφέρθηκε στο θέμα της αρχαιότητας των αιτητών. Στην απουσία οποιουδήποτε στοιχείου που να υποστηρίζει τον αντίθετο ισχυρισμό, σύμφωνα με την αρχή της κανονικότητας τεκμαίρεται ότι τόσο η αρχαιότητα όσο και η πείρα του αιτητή είχαν ληφθεί υπόψη από την ΕΔΥ.

15 Ο ισχυρισμός για έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης απόφασης που πρόβαλαν οι αιτητές κρίνεται ανυπόστατος και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση όχι μόνο είναι κατά την άποψη μου δεόντως αιτιολογημένη αλλά η αιτιολογία εξάγεται και από το περιεχόμενο των φακέλων.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Η απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

25 *Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*